

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. April 1998

(Ekstraordinært møde)

Torsdag den 2. April 1998 kl. 23.30

(Ekstraordinært møde)

Fraværende

Meddelelser

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet.

Der er ingen grund til for mig at gentage baggrunden for indkaldelsen af dette ekstraordinært indkaldte møde, ej heller efter hvilken paragraf i den kommunale styrelseslov, mødet er indkaldt. Dagsordenen er uddelt.

Jeg skal meddele, at Det Radikale Venstres Gruppe har ønsket indkaldt en stedfortræder for Naser Khader, som er syg, til dette ekstraordinære møde. Det Radikale Venstre ønsker, at Monica Thon, 2. Stedfortræder, indkaldes, idet 1. Stedfortræder, Henrik Morgen, allerede er indkaldt. (*Ophold*). Der er ikke bemærkninger hertil. Så vil jeg bede Monica Thon om at indtage sin plads. Jeg byder velkommen til arbejdet.

(Forsamlingen rejste sig)

Der er 2 sager at forhandle på dette ekstraordinære møde. Først et forslag om, at overborgmesteren pålægges bestemte ting i forhandlinger med regeringen, og dernæst en sag for lukkede døre.

Jeg skal sige, at sagen er for lukkede døre, på samme måde som den tilsvarende sag var på lukket dagsorden på Bygge- og Teknikudvalgets møde i går. Det er ikke, fordi der i sagen er oplysninger af en karakter, der er fortrolige, men alene det, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. April 1998

(Ekstraordinært møde)

---

kommunen som virksomhed beslutter at byde på en konkret opgave andetsteds, gør, at sagen er foreslået optaget for lukkede døre.

Ole Hentzen har bedt om ordet til dagsordenen.

Ole Hentzen (C): Det er til punktet, om sagen skal være på lukket dagsorden eller åben dagsorden.

Jeg mener ikke, at den bestemmelse, der findes i vores forretningsorden for Borgerrepræsentationen, og det står nævnt i § 1, stk. 2, nemlig om overslag og tilbud vedrørende bygningsarbejder og leverancer, kan bruges i denne henseende, idet det jo den jo netop er beregnet på, at der er beløbs- og firmaangivelser under sådanne sager.

Det er der ikke i denne sag, det er en rent politisk principiel debat: Skal kommunen gå ind i den slags tilbud eller ikke?

Af det foreliggende materiale, som også er bekendt for samtlige medlemmer af Borgerrepræsentationen, fremgår ikke en eneste oplysning, som ikke, om jeg så må sige kan komme til pressens kundskab.

At sagen har været på lukket dagsorden i Bygge- og Teknikudvalget, skal jeg kun beklage, det er en fejl, og det skal jeg så gøre opmærksom på i det udvalg ved en senere lejlighed, men det retfærdiggør ikke, at Borgerrepræsentationen behandler sagen på samme måde, for der er ikke juridisk begrundelse for at tage den på lukket dagsorden.

Johannes Nymark (A): Jeg vil godt erklære mig uenig med Ole Hentzen og finder det rigtigt, at sagen behandles på lukket møde. Der er tale om et forretningsmæssigt initiativ fra Vejafdelingens side, og den var på lukket møde i udvalget, og jeg finder det rigtigt, at den fortsat er på lukket møde.

Borgmester Søren Pind: Jeg skal så til gengæld medgive Ole Hentzen, at der ikke er nogen forvaltningsmæssig grund til, at denne sag optræder på lukket dagsorden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. April 1998

(Ekstraordinært møde)

Det vil man også kunne se, hvis man læser indstillingen, for det er ganske rigtigt, som Johannes Nymark siger, at der selvfølgelig er tale om, hvad skal man kalde det, en idé om at udvide til et nyt forretningsområde. Men der er ikke nogen pris, der er indeholdt i det, der er ikke nogen tilbudsafgivning.

Derfor synes jeg, man skal vedkende sig, hvad dette er – må man godt citere, hvad man selv har sagt under udvalgsbehandlingen tidligere? Det, der nu er essensen af det her, er, at borgmesteren opfylder det løfte, han har afgivet over for udvalget, nemlig at der skulle finde en principiel debat sted i Borgerrepræsentationssalen om, hvorvidt kommunen skulle gå ind i tilbudsgivning i andre kommuner eller ej. Det vil Lars Engberg kunne bekræfte, at jeg på hans foranledning stillede udvalget i udsigt. Det gjorde jeg på et af de allerførste møder i udvalget.

Jeg vil godt sige, at jeg synes, det ville være forkert, hvis en sådan debat fandt sted for lukkede døre, for de principper har borgerne i København ret til at få at vide, hvordan deres borgerrepræsentanter og borgmestre forvalter.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Sagen drejer sig om afgivelse af tilbud på rengøringen af vejarealer i Gentofte Kommune. Spørgsmålet om, hvorvidt kommunen skal byde eller ej på fremmede opgaver, har været diskuteret også i den tidligere forsamling, og der er naturligvis ikke noget til hinder for, at man kan tage den principielle diskussion igen såvel her som på ethvert andet tidspunkt, forsamlingen måtte ønske det.

Jeg fastholder forslaget om, at sagen behandles for lukkede døre. Det får forsamlingen lejlighed til at tage stilling til.

Lars Hutter (L): Jeg må sandelig sige, jeg er skuffet over Socialdemokratiet. Jeg troede rent faktisk, at man havde manifesteret, at der skulle være åbenhed i de politiske drøftelser og overvejelser i Borgerrepræsentationen. Men vi er måske ved at opleve i aften, at man er ved at gå tilbage til de gamle tilstande.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. April 1998

(Ekstraordinært møde)

Alle ved jo udmærket godt, at dette punkt drejer sig om en principiel politisk drøftelse om en konkret sag. Der er ikke noget som helst forretningsmæssigt i den sag, så jeg må støtte, at den flyttes over på den åbne dagsorden.

Hvis formanden/overborgmesteren mener, at der skulle være et specielt mindre anliggende, som skal være på den lukkede dagsorden, så vil jeg gerne bede overborgmesteren i henhold til forretningsordenen om at udskille det og så lad os få den principielle politiske debat fuldstændig i overensstemmelse med den åbenhed, der har manifesteret sig efter den 1. januar 1998, åbent her i Borgerrepræsentationen.

Jens Kjær Christensen (Ø): Man må undskylde mig, når jeg hører alle disse fine ord om åbenhed. Borgerrepræsentationen har vedtaget og har gennemført en debat i sidste periode med beslutning i 1996. Jeg siger: Borgerrepræsentationen og Københavns Kommune har vedtaget.

Der har været ét problem undervejs, vil jeg gøre opmærksom på, vedrørende det, som nogle kalder åbenhed, nemlig at de partier ikke har været særlig interesserede i, at den beslutning, som blev taget i Borgerrepræsentationen, blev efterlevet i praksis ... (*Afbrydelse*). Det kommer jeg til nu, Søren Pind.

Søren Pind blander Lars Engberg ind i noget, som ikke er hans værk i øvrigt. Det er ikke for at tage æren for det, men det var faktisk Enhedslisten, der begærede at få en principiel debat i udvalget, og det blev så også lovet af borgmesteren, at vi skulle have det i udvalget. Nu sidder vi som sagt ikke i udvalget.

Det har ikke været borgmesterens ønske overhovedet, at denne sag skulle fremmes, ligesom det ikke var det for den forrige borgmester i den tilsvarende afdeling. Det er virkeligheden ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg må sige til Jens Kjær, at nu er vi langt ude over det, der drejer sig om dagsordenen alene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. April 1998

(Ekstraordinært møde)

Jens Kjær Christensen (Ø): Det er jeg meget ked af, men det er ikke mig, der er årsagen til det. Det er de andre indlæg, der kommer, der ytrer, at man skal have en principiel debat. Vi er altid klar til at tage den igen. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at den principielle debat er foretaget, det er vedtaget.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): O.k., Jens Kjær Christensen, jeg tror også, at jeg nævnte noget tilsvarende tidligere. Jens Johansen har ordet til dagsordenen.

Jens Johansen (F): Vi har den opfattelse, at dette drejer sig om en konkret sag, et konkret tilbud, og man svækker naturligvis ikke sin virksomhed ved at lægge de overvejelser, man gør sig, frem offentligt. Derfor støtter vi, at sagen skal på lukket dagsorden. Det er ikke den principielle diskussion, den har vi haft. Vi tager den gerne igen, men det er ikke ved denne lejlighed. Her skal vi tage stilling til den konkrete sag, vi har fået hastet på dagsordenen i dag, og den er selvfølgelig på den lukkede dagsorden.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere, der ønsker ordet til dagsordenen. Ole Hentzen har stillet et konkret forslag om, at sagen for lukkede døre overføres til åbent møde, og det skal der stemmes om.

---

1) 225/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Må jeg godt, inden Bente Møller naturligvis får lejlighed til at motivere forslaget på forslagsstillernes vegne, kort om den

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. April 1998

(Ekstraordinært møde)

---

procedure, jeg forestiller mig i forbindelse med drøftelserne med regeringen, hvortil jeg er indbudt på mandag sammen med Frederiksbergs borgmester og formanden for HS, sige, at den indbydelse og den drøftelse naturligvis ikke erstatter den høring af Københavns Kommune, der måtte finde sted på baggrund af de forslag, som regeringen måtte fremsende.

I den udstrækning jeg modtager papirer fra regeringen på mødet på mandag, vil jeg naturligvis sørge for, at såvel Økonomiudvalget som Sundheds- og Omsorgsudvalget og forsamlingen som sådan modtager kopi af det pågældende materiale, på samme måde som jeg naturligvis forestiller mig, afhængigt af, at ingen kan vide, på hvilken måde regeringen måtte fremsætte et lovforslag og foretage parallelhøring eller foretage høring inden fremsættelse af lovforslag, at det ikke foregår på et møde, men foregår ved, at forsamlingen tager stilling til en udtalelse, jeg forudsætter har været behandlet i såvel Sundheds- og Omsorgsudvalget som Økonomiudvalget.

Så meget om den procedure, jeg forestiller mig.

Bente Møller (Ø): Jeg skal ikke tage forsamlingens tid med en generel Kommunehospitalsdebat i aften. Dem har vi jo haft nogle stykker af herinde.

Jeg vil sige, at vi fra forslagsstillernes side har ønsket at sikre os, at overborgmesteren også anerkender det andet resultat, kommunevalget gav, om Kommunehospitalet, og derfor selvfølgelig ikke går ind og forhandler på kommunens vegne eller mødes med sundhedsministeren på kommunens vegne uden at huske, at vi har en sag her, som endnu ikke er blevet endeligt afgjort, som er vigtig.

Jeg skal på forslagsstillernes vegne trække det forslag, I har fået omdelt, og i stedet for fremsætte følgende *ændringsforslag*, der er knap så bombastisk:

»I forbindelse med forhandlingerne med sundhedsministeren pålægges det overborgmesteren at fremme Borgerrepræsentationens ønske om bevarelse af Kommunehospitalet.«

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. April 1998

(Ekstraordinært møde)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er herefter Peter Martinussen ... (*Grete Henius*: Næh, jeg har jo stået heroppe). Jeg tror, det er det, vi oplevede tidligere ... (*Afbrydelse*). Ja, men det er sådan, Grete Henius, at ordførerrunden, og det er systemet, der indgår ingen subjektive vurderinger, det er knaprækkefølgen, der afgør, i hvilken rækkefølge man får ordet. Det er rigtigt, Grete Henius var på listen tidligere, det er 1. runde, og selv om Peter Martinussen trykker sig ind efterfølgende. Det er det, der har været Ole Hentzens skæbne et par gange tidligere under det foregående møde.

Borgmester **Peter Martinussen**: Tak for det. Jeg skal ved lejlighed læse højt for Lars Hutters, hvad der står på skiltet, men det er ikke det, der er afgørende i dag.

Når vi nu får lejlighed til i denne sene aften at drøfte regeringsgrundlagets punkt omkring HS, så kan jeg ikke dy mig for på Den Socialdemokratiske Gruppens vegne at sige, at vi er rigtig godt tilfredse med det, der står i regeringsgrundlaget. Det burde et flertal herinde jo også være, al den stund det på flere leder og kanter er en imødekommelse af de synspunkter, Københavns Kommune havde, dengang HS blev etableret.

Nu ved jeg godt, at forslagsstillerne hæfter sig særligt ved debatten om Kommunehospitalet, som vi, som Bente Møller så rigtigt sagde, har taget nogle gange tidligere. Jeg vil nu godt pege på, at med regeringsgrundlaget får vi altså den sammenlægning af HS og Københavns Amts hospitaler, som denne forsamling tilsluttede sig den 29. september 1994, da vi vedtog vores positive udtalelse om etableringen af HS. Det er ét godt resultat.

For det andet får vi – må man gå ud fra, idet vi jo ikke har set noget papir endnu ud over regeringsgrundlaget – formentlig også imødekommet det synspunkt, som en i øvrigt helt enig Borgerrepræsentation tilsluttede sig, også den 29. september 1994, nemlig at HS' bestyrelse skal bestå af folkevalgte politikere alene, idet man må gå ud fra, at statens repræsentanter erstattes med folkevalgte repræsentanter for Københavns

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. April 1998

(Ekstraordinært møde)

Amtsråd.

Ikke så dårligt endda, må man vel sige, at disse 2 synspunkter, som lå mange af os på sinde, dengang HS blev etableret, og vel har gjort det siden, bliver imødekommet ved den ændring, der sker her.

Herudover, og det er selvfølgelig det allervigtigste, er der god fornuft, god logik, bedre service og mere rationel drift af sygehusene i vores område i at få den samlede planlægning med Københavns Amt.

Jeg tror også, vi er mange, der deler det synspunkt, vi har i Den Socialdemokratiske Gruppe, at denne afklaring må gerne komme meget hurtigt. Vi er godt tilfredse med, at der åbenbart kommer et regeringsudspil om ganske, ganske kort tid, og at vi – nogle stykker af os i hvert fald – allerede i næste uge skal orientere os om, hvad det indeholder.

Jeg tror, at alle, uanset hvilket synspunkt man har på den eksisterende sygehusplan, dele af denne, HS-konstruktionen og mange andre ting, vil være enige i, at både for personale og for patienter, for københavnernes handler det om, at vi ikke skal igennem en ny lang usikkerhedsperiode. Vi skal kunne komme videre med en ordentlig tilrettelæggelse af sygehusdriften i vores del af landet.

Så er der spørgsmålet om Kommunehospitalet. Jeg forstår det sådan, at når forslagsstillerne har ønsket, at vi skulle drøfte det her nu, vel vidende, som overborgmesteren også sagde indledningsvis, at der selvfølgelig vil komme en formel høring af denne forsamling om det lovforslag, regeringen agter at fremlægge, for sådan må det jo være, ja, så er det selvfølgelig, fordi man er opmærksom på punktet Kommunehospitalet.

Der har svirret, også i dagens presse, desværre også kolporteret af medlemmer af denne forsamling, nogle rygter om, at nu skulle man have afklaret det, inden man lavede denne ændring af HS-konstruktionen. Sådan er det ikke for os at se. For os at se handler det om, at nu spiller regeringen ud med en fornuftig opfølgning af den tid, HS har eksisteret, med ønsket om at få Københavns Amt med.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. April 1998

(Ekstraordinært møde)

Så siger man, at sygehusplanlægningen i fremtiden selvfølgelig skal ske på det samlede grundlag, altså ikke en, hvad skal vi sige, tvangsmæssig foranstaltning over for denne forsamling eller over for det eksisterende HS om, hvordan man skal gebærde sig vedrørende Kommunehospitalets fremtid, hvor vi alle sammen godt ved, at der er en anden politisk situation i dette hus siden kommunevalget sidste år.

Så jeg fornemmer, at det, man ønsker, er en garanti for, så langt det er os muligt at give den, at der ikke ligger nogen forudsætning om, at der skal ske noget ganske bestemt med Kommunehospitalet i forbindelse med den ændring, som regeringsgrundlaget betyder.

Det fører mig til at stille følgende *ændringsforslag* på Den Socialdemokratiske Gruppens vegne, som efter min mening imødekommer dette synspunkt:

»Overborgmesteren pålægges i forbindelse med forhandlingerne at sikre, at lovgrundlaget ikke forhindrer, at Kommunehospitalet bevares. Desuden pålægges overborgmesteren at orientere Økonomiudvalget om forhandlingerne med sundhedsministeren på førstkommende Økonomiudvalgsmøde.«

Det sidste har overborgmesteren i virkeligheden allerede sagt, men lad os nu bare skrive det med alligevel.

Med vedtagelsen af dette enkle forslag kan vi trygt sende vores forhandlere med overborgmesteren i spidsen i byen og sikre, at der ikke bliver truffet nogen beslutninger, som forskertser denne forsamlings mulighed for at have en holdning til Kommunehospitalets fremtid. Og det er vel det, det handler om, samtidig med at vi imødekommer de ønsker, vi har haft lige siden 1994, om et mere udvidet HS og et mere demokratisk HS.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det herefter Peter Skaarup. Det var et eksempel, Grete Henius, på, hvad der skete. Det er Peter Skaarup nu.

Peter Skaarup (O): Grundlæggende er Dansk Folkeparti meget utryg ved den

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. April 1998

(Ekstraordinært møde)

---

situation, vi er kommet i, efter at den nye regering er tiltrådt og har sagt i sit regeringsgrundlag, at den gerne vil sammenslutte HS og Københavns Amts Sygehusvæsen.

Vi var ikke tilfredse med den regering, der kom, men vi havde heller ikke troet, trods alt, at den allerede på det tidspunkt, hvor regeringsgrundlaget udkom, ville komme med et så politiserende debatindlæg i den debat, som har været om sygehusvæsenet i Københavnsområdet igennem lang tid.

Derfor er vores helt grundlæggende opfattelse, at vi ikke tilslutter os hverken de tanker, der ligger i regeringsforslaget om, at vi skal have en slags storamt, union, når det gælder sygehuspolitikken, som senere kan udvikle sig til et storamt, eller for så vidt nogle tanker om eventuelt at nedlægge Københavns Kommnehospital.

Det kunne man desværre frygte var noget, der lå i det her. Det kunne også være noget andet. Det kunne godt være, at man sagde: O.k., nu bliver der så muligheder for at omorganisere, sådan at man kan bevare Kommnehospitalet. Det er også en mulighed.

Men det, der i hvert fald for vores vedkommende ligger fast, er, at vi ønsker meget gerne at signalere herfra i dag ligesom de øvrige partier, der har bedt om at få dette møde, at man sikrer, at Kommnehospitalet bliver bevaret.

Derfor vil jeg og Dansk Folkeparti stå fast på den formulering, der allerede er afleveret, nemlig at man ikke taler om, at man ikke skal forhindre, men at man taler om, at man vil, altså positivt vil bevare Københavns Kommnehospital. Det synes jeg egentlig, at sundhedsministeren trænger til at få at vide allerede på mandag uden nogen omsvøb.

Jeg kan ikke se nogen grund til, at vi skal tage nogen omsvøb ind i dette spørgsmål, for det er et ønske hos et flertal af medlemmerne i Københavns Borgerrepræsentation, men det er også et ønske blandt borgerne i København. Det er der ikke nogen som helst tvivl om.

Så kan jeg altså ikke lade være at sige til Peter Martinussen, som var inde på, at det meget flot svarede til ønskerne i den københavnske befolkning, at man skulle

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. April 1998

(Ekstraordinært møde)

---

sammenlægge HS og Københavns Amts sygehuse, at det svarer lidt til samme diskussion, man har om EU, hvor Danmark siger, at vi har søreme opnået så og så mange spændende og vigtige ting i EU-samarbejdet. Men det er jo ikke nødvendigvis det, borgerne ønsker eller befolkningen ønsker eller et stort mindretal i Folketinget ønsker. Det er en omgåelse af sandheden, Peter Martinussen kommer med.

Jeg tror ikke, og jeg tror ikke, hvis man spørger den københavnske befolkning nogen steder, at den kan se noget som helst fordel i, at vi får et storamt eller en sammenslutning af sygehusene eller af sygehuspolitikken. Tværtimod er der advarselslamper, der lyser ved en sammenlægning af de ting.

Grete Henius (C): De Konservative har fra første færd været interesseret i den konstruktion, der hedder HS, fordi vi mener, det kunne give nogle store fordele for patienterne og for de borgere, som skal betale for patienterne, altså skatteyderne.

Men først og fremmest vil det kunne give en bedre lægelig behandling, hvis man kan samle visse måske mere svære specialer – ikke svære at udføre, men ting, der er lidt sjældnere, og som ikke så mange, heldigvis, lider af – på nogle hospitaler, hvor man kunne arbejde særlig ihærdigt med løsningen af de problemer, der knytter sig til den specifikke sygdom.

Derfor er vi heller ikke principielt imod at få indlemmet flere omegnskommuner/amter i HS. Men vi mener, det er væsentligt, at vi har påvist, at vi er i stand til at løse de opgaver, som vi for tiden er sat til at løse, nemlig de opgaver, der ligger i det nuværende HS. Jeg må med skam melde, thi jeg sidder selv i bestyrelsen, at det ikke er lykkedes til dato at få det til at fungere optimalt.

Det er med sådan en størrelse som HS præcis, som det er i folks private hjem: Man skal lade være med at påbegynde arbejder med renovering af den ene og den anden del af huset, før man har kunnet vise, at det er muligt at få det hus, den lejlighed, den hundekurv, lige meget hvor stor eller hvor lille den ting nu er, vi taler om, til at fungere, dels som det fysisk allerede er i øjeblikket, dels når sagen bliver udvidet og større, sådan

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. April 1998

(Ekstraordinært møde)

---

som det nu ønskes, at det skal være med indlemmelsen af flere sygehusamter.

Det er rigtigt, at det er lykkedes HS at få nedbragt ventelisterne, sådan at vi har lavere ventetider end i mange af de omliggende amter. Men stadig væk er det dog sådan, at ventetiderne på behandling af visse sygdomme er meget for lange.

Det har også været fremført, at en af grundene til, at man har kunnet nedbringe ventetiderne, i virkeligheden er, at man har forlænget den tid, der går, fra den praktiserende læge henviser patienten og til det er muligt for patienten at blive indlagt til behandling og operation. Når vi har vist, at det er muligt for os både rent praktisk og økonomisk at få det til at hænge sammen, så er tiden inde til at finde ud af, om man bør udvide forretningen.

Det er sådan, at undersøgelser ikke bare i Danmark, men også i andre lande, både nogle, der udviklingsmæssigt ligger over os, og nogle, der udviklingsmæssigt ikke er på højde med os, har vist, at der skal et befolkningsunderlag på en kvart million til at få et sygehusvæsen til at fungere optimalt.

Nu forholder det sig så heldigt, at der i København er præcis dobbelt så meget som en kvart million indbyggere, nemlig en halv million, så det skulle altså næsten være muligt, hvis man kunne parallelisere det, at få det til at fungere dobbelt så godt.

Det vil sige, at der altså ikke er nogen som helst grund til at gøre HS større for at få det til at fungere bedre. Der er dobbelt så mange, som der behøver at være for at få sundhedsvæsenet til at fungere godt. Med Frederiksberg er der endda endnu mere, lige ved 600.000 indbyggere.

Som sagt vil vi ikke modsætte os, at man på længere sigt, når det fungerer perfekt, men det gør det altså ikke nu, tager nogle forhandlinger med Sundhedsministeriet og amterne om at få dem indlemmet.

Må vi så sige, at det ændringsforslag, som vi har stillet, og som Bente Møller var oppe og fremlægge, har fået yderligere en medunderskriver, nemlig Dansk Folkeparti.

Jeg overgiver hermed det i hånden skrevne, det, som danner baggrunden for kopien, der blev indleveret, og bagpå har jeg skrevet, hvilke partier det omhandler, idet

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. April 1998

(Ekstraordinært møde)

---

det næppe er muligt at læse samtlige underskrifter. Men her er så partiernes navne.

Lars Hutter (L): Jeg kan godt forstå, at overborgmesteren og borgmester Peter Martinussen i aften over for Borgerrepræsentationen meddeler, at det er en meget afgørende situation, den nu skal ind til. Spørgsmålet er, hvor godt forberedt overborgmesteren og borgmester Peter Martinussen er.

Peter Martinussen gav en redegørelse for, hvordan situationen i HS havde udviklet sig. Man må sandelig sige, at efter det dårlige forhandlingsresultat, som overborgmesteren og Socialdemokratiet fik i juni måned 1994, er det faktisk ikke gået særlig godt.

Jeg synes, at Peter Martinussen skylder at forklare Borgerrepræsentationen, at når man enstemmigt kunne få igennem i Borgerrepræsentationen, at man ville have en folkevalgt bestyrelse, hvorfor fik man det så ikke? Hvad var det, der gik galt? Hvad var det for nogle samtaler eller drøftelser, man havde med den socialdemokratiske regering, som ikke gav det resultat, som vi faktisk enstemmigt ønskede os her i Borgerrepræsentationen? Det vil jeg egentlig godt have svar på.

Situationen i HS er jo desværre sådan, at det ikke har tilslutning i befolkningen. Det løser jo ikke de opgaver, man har stillet i udsigt. På grund af den lukkede måde, man greb hele spørgsmålet om hospitalsplanlægningen an på, fik man jo store dele af befolkningen imod sig, og det har resulteret i en væsentlig del af sammensætningen i den nye Borgerrepræsentation på grund af det, der er sket.

Jeg trækker det her frem, fordi jeg mener, at vi i Borgerrepræsentationen skal være enige om, at vi ikke skal ud i et nyt pyrrhusnederlag som det, der var i juni 1994. Det tror jeg faktisk ikke, vi kan tåle. Vi skal være helt sikre på, at vi får vores ønsker og vores krav opfyldt.

Det betyder for det første, at der bliver hentet et så præcis politisk mandat til forhandlingerne med sundhedsministeren som overhovedet muligt, og det er vi åbenbart i gang med i aften i Borgerrepræsentationen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. April 1998

(Ekstraordinært møde)

Dernæst at det præcise politiske mandat, der bliver givet, bliver fulgt uge for uge i Økonomiudvalget. – Ja, nu står Peter Martinussen og ryster på hovedet. Men Peter Martinussen var for lidt siden heroppe og meddele Borgerrepræsentationen, at det var desværre ikke så godt, en så væsentlig del som det politiske krav om, at det skulle være folkevalgte, havde man ikke fået igennem.

Så kan vi andre jo ikke bare stole på, at ved almindelig magi og bare ved at man overlader det hele til overborgmesteren og Peter Martinussen bliver tingene opfyldt. Hvis dette skal føres igennem, så skal der være opbakning til det fra Borgerrepræsentationen og fra Økonomiudvalget.

Vedrørende Kommunehospitalet er der ingen som helst tvivl om, at det er det mest gennemrenoverede, moderne hospital. Hvis man mener, at man skal have sammenlagt HS og sygehusvæsenet i Københavns Amt under en demokratisk, folkevalgt bestyrelse, jamen så må man være opmærksom på, at ældrebefolkningen i Københavns Amt stiger med næsten 100 pct. inden for de næste 5-6 år ... (*Afbrydelser*). Jeg sagde »ældrebefolkningen«, det vil sige dem, der er over 65 år. Jamen det er faktisk korrekt, at antallet af dem bliver fordoblet.

Karakteren af, hvad Københavns Amts sygehusvæsen kan give sin befolkning, kan man jo se i dag i alle medierne, i Berlingske Tidende, i Ekstra Bladet og andre steder: Placeret på gange under de meste uværdige menneskelige forhold, som man ikke skulle tro kunne lade sig gøre i et af verdens rigeste samfund.

Altså borgmester Peter Martinussen, jeg må sige til Socialdemokratiet, til dem, der skal lede de her forhandlinger, at vi ikke har brug for nogen armbevægelser heroppe fra Borgerrepræsentationens talerstol. Vi har brug for ganske klare præciseringer af, hvad vi skal have ind i det grundlag, hvis der skal ske en forbedring i forhold til det sygehussystem, som vi har i dag. Det kan ikke nytte noget, at man forsøger at tale udenom med hensyn til Kommunehospitalet, for det ønsker den københavnske befolkning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. April 1998

(Ekstraordinært møde)

Hvorfor er det så kolossalt svært at trække Socialdemokratiet hen til det, som den københavnske befolkning ønsker sig? Kan vi ikke få en forklaring på det? Det er en ualmindelig vag formulering, Socialdemokratiet ligesom har budt Borgerrepræsentationen. Der tales jo intet som helst om, at der aktivt skal arbejdes på det.

Hvorfor skal vi ikke arbejde aktivt på at få et kvalitativt sygehussystem? Kan vi få en forklaring fra Peter Martinussen? Eller har Peter Martinussen sat sig hen i en krog og fuldstændig glemt, hvad det er, det drejer sig om? Har Peter Martinussen allerede sat sig med armene over kors hen i en krog i passivitet og opgivet over for, hvad det er, der skal ske i denne by? Jamen man kan jo tydeligt se det.

Kan den københavnske befolkning forvente resultater her i Borgerrepræsentationen med sådan en borgmester, der bare sætter sig hen og ikke engang gider høre efter, hvad der bliver drøftet på baggrund af hans eget oplæg her i Borgerrepræsentationen? Jeg tror det næppe.

Det kan godt være, vi skal have gennemført det, der var på dagsordenen tidligere på dagen, at vi skulle have en mistillids erklæring til borgmesteren, og så får vi igen en ny borgmester.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er på en anden dagsorden. Lars Hutters talte om at se. Jeg tror, Lars Hutters overså de røde blink på mikrofonerne ... (*Afbrydelse af Lars Hutters*). Så længe vi alle sammen kan smile, Lars Hutters, så går det nok.

Marlene Krogh (F): SF vil gerne stå fast ved, at vi til kommunevalget er gået til valg på at bevare Kommunehospitalet. Derfor er det også en mærkesag for os, og derfor kan vi også støtte det forslag, som er stillet af De Konservative og os, liste Ø og Lars Hutters .

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. April 1998

(Ekstraordinært møde)

Derudover synes jeg, at dette forslag danner grundlag for en lang debat, men den er jeg ikke sikker på, at vi skal have lige nu, om, hvordan og hvorledes vi ønsker vores sygehusvæsen.

SF ser store problemer i, at man nu indlemmer amtet under HS, bl.a. fordi vi kører med 2 forskellige sygehusstrukturer. Amtet har i langt højere grad prioriteret at lægge specialerne ud på de små sygehuse, hvorimod Københavns og Frederiksberg Kommuner har valgt at lægge specialerne ind på Rigshospitalet.

Det vil give nogle store problemer, når vi engang skal til at sidde og fordele de her ting. Derfor håber SF også, at det vil ende med, at vi i hvert fald får lavet en ny HS-plan; ellers bliver det meget svært at manøvrere inden for de særinteresser, hvert enkelt amt og kommune vil have.

Derudover er SF meget utilfreds med, at vi på nuværende tidspunkt ikke kan få stillet i udsigt, at vi får en hovedstadsreform. Vi havde gerne set, at dette var en del af en hovedstadsreform, sådan at vi kunne komme i gang med de store opgaver, som ligger foran os.

Det, vi også ser som et problem, er, at når 3 kommuner/amter skal til at finansiere disse ting. Så skal pengene tages op af 3 forskellige kasser. I forbindelse med det ser vi, at der vil være nogle særinteresser på dette område, som vil blive dyrket. Det kan blive utrolig svært at få fastlagt en politik, som vi alle sammen kan have gavn af.

Jeg vil lige sige til sidst, at SF går ind for, at vi bevarer de små sygehuse som almene sygehuse. Derfor glæder vi os til den debat om de her ting, vi kan få med amtet.

Bente Møller (Ø): Jeg skal gøre det ganske kort, men jeg synes da, at det socialdemokratiske ændringsforslag fortjener at få et par ord med på vejen.

Jeg vil gerne på forslagsstillernes vegne kvittere for overborgmesterens tilsagn om, at han helt i overensstemmelse med den styrelsesform, vi nu har i Københavns Kommune, selvfølgelig vil sørge for, at alle relevante parter orienteres løbende. Derfor kan vi også støtte den anden del af det socialdemokratiske ændringsforslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. April 1998

(Ekstraordinært møde)

Vi kan derimod ikke støtte den første del. Det kan godt være, at intentionerne er rigtig ment, men forslaget sikrer ikke, at overborgmesteren som vores repræsentant ved forhandlingerne gør noget aktivt for at fremføre vores synspunkter på Kommunehospitalet. Det sikrer, at overborgmesteren holder øje med, at der ikke i loven kommer til at stå noget, der forhindrer Kommunehospitalets bevarelse.

Nu har jeg svært ved at forestille mig, at Folketinget overhovedet skulle detaljere denne lov så meget, at man ville gå ind og give de enkelte sygehuse i det nuværende HS eller det eventuelt kommende HS karakter og beskrivelse af, hvad hensigterne er med dem i loven. Det vil ikke være tilfældet.

Det, vi ønsker, er aktiv handling, og derfor kan vi ikke støtte det her, selv om jeg øjner nogle positive intentioner og lidt imødekommenhed for noget, vi ikke tidligere har mærket fra den side.

Martin Geertsen (V): Jeg skal på vegne af Venstres Gruppe – et flertal, skal jeg skynde mig at sige – stille følgende forslag:

»Overborgmesteren pålægges i forbindelse med forhandlingerne at arbejde for, at Kommunehospitalet bevares, under forudsætning af, at det ikke medfører skatteforhøjelser for Københavns Kommunes borgere og serviceforringelser i det københavnske sundhedsvæsen.«

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja tak. Endnu et forslag.

Henrik Morgen (B): Det Radikale Venstre i Borgerrepræsentationen hilser selvfølgelig den nye radikale og socialdemokratiske regering velkommen og i høj grad også det politiske grundlag, der er lagt frem ved regeringens dannelse.

I særdeleshed noterer vi os med stor tilfredshed, at regeringen vil arbejde aktivt for en sammenlægning af Københavns Amts sygehusvæsen med Hovedstadens

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. April 1998

(Ekstraordinært møde)

Sygehusfællesskab. Endnu mere tilfredse er vi med, at regeringsgrundlaget endda siger, at dette skal ske som en forløber for en egentlig hovedstadsreform.

Med regeringens udmelding, hvis den altså bliver effektueret, får vi rettet op på den væsentligste betænkelighed, vi fra radikal side har ved den nuværende HS-konstruktion, nemlig mangelen på demokrati og folkeligt mandat i styringen af vores sygehusvæsen.

Vi har brug for et hospitalsvæsen i hovedstadsområdet baseret på et større befolkningsgrundlag, end vi har nu, og vi har også brug for en hovedstadsreform, helst i form af et lille storamt, der sikrer en effektiv løsning af alle de problemer og udfordringer, som hovedstadsområdet står over for: Boliger, sundhed, uddannelse og beskæftigelse.

Vi, det vil sige Det Radikale Venstre i Københavns Borgerrepræsentation, føler os bundet, vi føler os forpligtet af den konstitueringsaftale, som vi har indgået med Venstre og Konservative. Vi synes, det er en god aftale, der peger fremad. Den peger måske endda fremad mod næste kommunalvalg.

Men samtidig må vi som Radikale naturligvis tilslutte os SR-regeringens regeringsgrundlag og i særdeleshed den ordlyd, der foreligger, om hospitalsstrukturen i hovedstadsområdet. Jeg mener, det manglede da bare.

Sidst, men ikke mindst, føler vi os også forpligtet over for vore vælgere ved kommunalvalget og, tør jeg tilføje, over for de københavnske borgere i almindelighed. De københavnske borgere har krav på et velfungerende sundhedsvæsen, et effektivt sundhedsvæsen, et fremragende sundhedsvæsen og et rationelt funderet sundhedsvæsen.

Derfor ønsker vi at give de københavnske forhandlere i forhold til regeringen, det vil i første omgang sige overborgmesteren og sundhedsborgmesteren, det bedst mulige mandat, det størst mulige forhandlingsrum, uden at vi samtidig dermed risikerer at komme til at svigte vort politiske konstitueringsgrundlag her i Borgerrepræsentationen.

Vi mener, at sundhedsborgmesterens ændringsforslag tilgodeser dette, hvorfor vi kan meddele det vores støtte.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. April 1998

(Ekstraordinært møde)

Ole Hentzen (C): Alle er jo klar over, at denne sag skal afgøres ved, at der tælles høveder her i forsamlingen, og forsamlingen er nu blevet fuldtallig, så denne debat når ikke andre konklusioner, end det sker igennem en afstemning.

Så jeg skal derfor i henhold til forretningsordenens § 4, stk. 7, på de underskrivendes vegne begære afstemning om afslutning af sagens behandling.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er selvfølgelig korrekt, at det skal der tages stilling til. Men man kunne måske have den largeness, klokken taget i betragtning, at der er 2 tilbage, der har begæret ordet. Jeg skal høre, om der er medlemmer af forsamlingen, som endnu ikke har haft ordet, som ønsker at få ordet, for så er muligheden der nu, inden der skal tages stilling til det af Ole Hentzen stillede forslag, som gør, at de 2, der er på listen, nemlig Peter Martinussen og Lars Hutters, som har haft ordet begge to, ikke kan få ordet mere. (*Ophold*). Der er ikke yderligere, der har ønske om at få ordet.

I henhold til forretningsordenens § 4, stk. 7, har 6 medlemmer af forsamlingen begæret afstemning om afslutning af behandlingen af denne sag, og det forslag sættes til afstemning nu.

Dørene lukkedes kl. 00.30